

V Lukášovi 10 čteme: „Potom určil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám jít. Říkal jim: „Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“ (Lukáš 10,1-2)

Slovo tady česky přeložené „poslal je po dvou...“ zní v původní řečtině „ἀποστέλλειν“. Odtud máme počestěné „apoštol“ – „poslaný“. Jenže když ve druhém verši máme prosit Pána žně, aby „vyslal“ dělníky na svou žeň, je v tom původním textu extrémně silné slovo: ἐκβάλλει. Starý pan Souček to ve svém slovníku překládá jako

- „vyhnat“, „vypudit“, „vystrčit“
- dokonce „vyhodit“, „vyvrhnout“.

Evangelisté tohle silné slovo pravidelně používají pro vyhnání démona!

A ve Skutcích je v kontextu:

- „Vyhнали Štěpána z města a kamenovali.“ (Skutky 7,58)
- Nebo „Židé Pavla a Barnabáše vyhnali od svých hranic.“ (Skutky 13,50)

Pokyn našeho Mistra pro zapojení dělníků na Jeho žeň je tedy podstatně silnější, než laskavá prosba, aby příležitostně vyšli, až se jim tak nějak bude chtít... On je tam vyzývá: „Proste Pána žně, aby VYHNAL dělníky na svou žeň.“ Starý kralický překlad to podává: „ať vypudí dělníky“.

Jsi-li pastor, starší, evangelista nebo jakýkoli vedoucí v církvi, neznamená to, že TY sám máš svoje lidi „vyhnat“ do Ježíšovy žně! Ale máš Pána žně naléhavě prosit, ať On vystrčí další dělníky do své žně! To neodolatelné nutkání vyjít mají prožít od Něho, když se za to budeš opravdu naléhavě modlit...

Vyjdeš na tu žeň ty sám? Dneska? Nebo zítra?